

ge, men hvor vi i dag kan se, at det, de gjorde, i virkeligheden ikke var særlig godt for miljøet.

Jeg har også et spørgsmål i forhold til, om det her forslag så også gælder offentlige virksomheder, eller om der efter den her lov da vil være forskel på en offentlig og en privat arbejdsgiver. For når jeg f.eks. ser punkt 2 i forslaget, så står der: »... opbevarer eller bortskaffer affald eller lignende stoffer med den følge, at der sker betydelig skade på miljøet...« Offentlige virksomheder er jo nødt til, når de rensner en giftgrund op og lignende, at deponere det et eller andet sted. Og med en offentlig virksomhed, er det så kommunaldirektøren, der skal ind og sidde i fængsel i 4 år for det? Jeg tror det næppe.

Der er selvfølgelig nogle problemer med forslaget her. Men tanken i det støtter vi selvfølgelig. Det, der også kan være interessant at få helt præcis at vide, er, om forslaget her så også betyder, at den, der er ansvarlig for, at forureningen rent faktisk fandt sted, kan straffes. Og ikke som jeg i hvert fald har forstået lovgivningen i dag, at der kan være problemer, hvis vi taler om selskaber og lignende – altså anpartsselskaber, hvor det kan være svært at præcisere, hvem det er, der så i givet fald skal ind og bure den. Så spørgsmålet er, om man nu med den her ophøjelse til straffeloven får muligheden for at gå direkte efter den ansvarlige.

Og så er der selvfølgelig mange spørgsmål, som mange ordførere har været inde på, og som vi glæder os til i Fremskridtspartiet at se svarene på, men vi støtter sigtet med det her forslag, og vi er i Fremskridtspartiet enige i, at de, der bevidst forurener væsentligt, skal straffes – ingen tvivl om det. For hærværk mod en bygning for eksempel kan der meget nemt rettes op på igen, men hærværk mod miljøet er det utrolig svært at få rettet op på igen, så når der er tale om hærværk mod miljøet, skal det naturligvis også straffes.

(Kort bemærkning).

Holger Graversen (S):

De borgerlige ordførere vil åbenbart ikke forstå vores holdning til, hvad vi opfatter som præventivt og ikke præventivt.

Hvis det drejer sig om personvold, som jeg sagde før, så sker det jo som regel i en form for affekt, uligevægt, afmagt eller fuldskab. Og i den situation spekulerer man jo ikke på, når man slår, om man efterfølgende får 1 år eller 3 år.

Men hvor der her omkring miljøkriminalitet kan være tale om kold spekulation i måske at tjene nogle ekstra penge, da er der ikke nogen undskyldning.

Så det er holdningen, og jeg håber, man vil prøve at forstå, at det er det, vi mener er forskellen. Her mener vi virkelig, der kan være tale om prævention ved at markere en højere straf.

Bent Hindrup Andersen (EL):

Enhedslisten har tidligere tilkendegivet sin om end meget, meget skeptiske støtte til regeringens lov og orden-pakke på miljøområdet.

Og jeg vil gerne indledningsvis sige, at vi har det princip i Enhedslisten, at vi støtter selv den mindste forbedring og går imod selv den mindste forringelse. Men havde vi haft en bagatelgrænse i vores princip, så er jeg ikke sikker på, at det var endt med støtte til hele pakken.

Hvad angår den del af pakken, der er for her i dag, så støtter vi den. Og det er, fordi vi betragter grov miljøkriminalitet som bevidst og planlagt, og fordi det sker for egen vindings skyld og på trods af samfundets direkte anmodninger om at stoppe den givne forurening.

I forlængelse af den forrige ordførers indlæg kunne man så sige, at det da nogle gange godt kan være, at Dansk Industris ledelse er let at påvirke, men vi mener ikke, at de miljøsager, vi har set, er det, der har været årsagen til, at man bevidst har omgået lovgivningen på området, så man har ikke handlet i affekt. Og det er derfor, vi kan støtte den.

Og jeg kan drage paralleller til vores holdning til straffen for ulovlig våbenbesiddelse og økonomisk kriminalitet som selskabstømning: Der er også her tale om en velovervejet og planlagt handling.

Når vi i Enhedslisten generelt er meget skeptiske over for hele denne lov og orden-pakke, så skyldes det, at forslagene helt går uden om de reelle problemer med hele den danske miljøbeskyttelse og nøjes med at fokusere på et enkelt delproblem med en lille gruppe lovbrudere. Man går alene efter de decideret kriminelle inden for det private erhvervsliv, og vi tvivler på, at det har nogen væsentlig effekt i forhold til de reelle problemer med hele den danske miljøbeskyttelse.

Så længe kontrolsystemet omkring miljølovgivningen alene er forankret i kommuner og amter med Miljøstyrelsen i toppen, ses der alt for ofte igennem fingre med overtrædelser, eller der gås meget lempeligt til værks over for den